Prima scrisoare a lui Pavel către Corinteni

1 Pavel, chemat să fie apostol al lui Isus Hristos
prin voia lui Dumnezeu, și fratele nostru Sostene,
2 către adunarea lui Dumnezeu care este în
Corint, către cei sfințiți în Hristos Isus, numiți
sfinți, și către toți cei ce cheamă numele Dom-
nului nostru Isus Hristos în orice loc, atât al lor,
cât și al nostru:
3 Harul și pacea să vă fie vouă, de la Dumnezeu
Tatăl nostru și de la Domnul Isus Hristos.

4 Mulțumesc totdeauna Dumnezeului meu
pentru harul lui Dumnezeu care v-a fost dat în
Hristos Isus,
5 pentru că în toate v-ați îmbogățit în El, în
toată vorbirea și în toată cunoștința,
6 după cum a fost întărită în voimărturia lui
Hristos,
7 ca să nu rămâneți în urmă cu nici un dar,
așteptând descoperirea Domnului nostru Isus
Hristos,
8 care vă va întări și el până la sfârșit,
nevinovați în ziua Domnului nostru Isus Hristos.
9 Dumnezeu este credincios, prin care ați fost
chemați la părtășia Fiului său, Isus Hristos,
Domnul nostru.
10 Vă rog, fraților, în Numele Domnului nostru
Isus Hristos, ca toți să vorbiți același lucru
și să nu fie între voi nici o deosebire, ci să

vă desăvârșiți împreună în același gând și în aceeași judecată.
11 Căci mi s-a raportat despre voi, frații mei,
de către cei care sunt din casa lui Chloe, că sunt
certuri între voi.
12 Vreau să spun că fiecare dintre voi spune:
“Eu îl urmez pe Pavel”, “Eu îl urmez pe Apolo”,
“Eu îl urmez pe Cefa” și “Eu îl urmez pe Hristos”.
13 Este Hristos împărțit? Pavel a fost răstignit
pentru voi? Sau ați fost botezați în numele lui
Pavel?
14 Mulțumesc lui Dumnezeu că nu am botezat
pe niciunul dintre voi, în afară de Crispus și de
Gaius,
15 pentru ca nimeni să nu spună că v-am
botezat în numele meu.
16 (Am botezat și casa lui Ștefanas; în afară de
ei, nu știu dacă am mai botezat pe altcineva).
17 Căci Hristos nu m-a trimis ca să botez, ci
ca să propovăduiesc Vestea cea Bună — nu cu
înțelepciune de cuvinte, pentru ca crucea lui
Hristos să nu fie anulată.
18 Căci cuvântul crucii este o nebunie pentru
cei care mor, dar pentru noi, cei care suntem
mântuiți, este puterea lui Dumnezeu.
19 Căci este scris,
“Voi distruge înțelepciunea celor înțelepți.
Voi nimici discernământul celor pricepuți.”
20 Unde este înțeleptul? Unde este scribul?
Unde este cel care discută în acest veac? Oare nu
a făcut Dumnezeu nebună înțelepciunea acestei
lumi?
21 Căci, văzând că, în înțelepciunea lui Dum-
nezeu, lumea, prin înțelepciunea ei, nu a cunos-

cut pe Dumnezeu, a fost plăcerea lui Dumnezeu
ca, prin nebunia propovăduirii, să mântuiască
pe cei ce cred.
22 Căci iudeii cer semne, grecii caută
înțelepciunea,
23 dar noi Îl predicăm pe Hristos răstignit,
care este o piatră de poticnire pentru iudei și o
nebunie pentru greci,
24 dar pentru cei chemați, atât iudei cât și
greci, Hristos este puterea lui Dumnezeu și
înțelepciunea lui Dumnezeu;
25 pentru că nebunia lui Dumnezeu este mai
înțeleaptă decât oamenii, iar slăbiciunea lui
Dumnezeu este mai puternică decât oamenii.

26 Căci vedeți, fraților, chemarea voastră: nu
mulți sunt înțelepți după trup, nu mulți viteji și
nu mulți nobili;
27 ci Dumnezeu a ales lucrurile nebunești ale
lumii, ca să facă de rușine pe cei înțelepți.
Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii ca să
facă de rușine pe cele puternice.
28 Dumnezeu a ales lucrurile smerite ale lumii,
lucrurile disprețuite și lucrurile care nu există,
ca să nimicească lucrurile care există,
29 pentru ca nicio făptură să nu se laude
înaintea lui Dumnezeu.
30 Datorită lui, voi sunteți în Hristos Isus, care
ne-a fost făcut înțelepciune de la Dumnezeu, și
dreptate, și sfințire, și răscumpărare,
31 pentru ca, așa cum este scris: “Cine se laudă,
să se laude în Domnul”.

2

1 Când am venit la voi, fraților, n-am venit cu
o vorbire sau cu înțelepciune, ca să vă vestesc
mărturia lui Dumnezeu.
2 Căci am hotărât să nu cunosc nimic între voi
decât pe Isus Hristos și pe cel răstignit.
3 Am fost cu voi în slăbiciune, în frică și în
mult tremur.
4 Discursul meu și propovăduirea mea nu
erau în cuvinte convingătoare ale înțelepciunii
omenești, ci în demonstrația Duhului și a puterii,
5 pentru ca credința voastră să nu stea în
înțelepciunea oamenilor, ci în puterea lui Dum-
nezeu.
6 Noi însă vorbim cu înțelepciune printre cei
maturi, dar nu cu înțelepciunea lumii acesteia și
nici cu cea a conducătorilor lumii acesteia, care
sunt pe cale de dispariție.
7 Ci noi vorbim înțelepciunea lui Dumnezeu în
taină, înțelepciunea care a fost ascunsă, pe care
Dumnezeu a rânduit-o mai dinainte de lumi,
pentru gloria noastră,
8 și pe care nu a cunoscut-o niciunul dintre
conducătorii acestei lumi. Căci, dacă ar fi știut-
o, nu L-ar fi răstignit pe Domnul slavei.
9 Dar, după cum este scris,

“Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut și urechea
nu le-a auzit,
care nu a intrat în inima omului,
pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru cei
care îl iubesc.”

10 Dar nouă, Dumnezeu ni le-a descoperit
prin Duhul Sfânt. Căci Duhul cercetează toate

lucrurile, da, chiar și lucrurile adânci ale lui
Dumnezeu.
11 Căci cine dintre oameni cunoaște lucrurile
unui om, dacă nu spiritul omului care este în
el? Tot așa, nimeni nu cunoaște lucrurile lui
Dumnezeu, în afară de Duhul lui Dumnezeu.
12 Dar noi nu am primit spiritul lumii, ci Duhul
care vine de la Dumnezeu, ca să cunoaștem
lucrurile care ne-au fost date de Dumnezeu în
mod gratuit.
13 Și noi vorbim aceste lucruri, nu în cuvintele
pe care le învață înțelepciunea omenească, ci în
cele pe care le învață Duhul Sfânt, comparând
lucrurile spirituale cu cele spirituale.
14 Or, omul firesc nu primește lucrurile Duhu-
lui lui Dumnezeu, pentru că sunt o nebunie
pentru el; și nu le poate cunoaște, pentru că ele
sunt percepute spiritual.
15 Dar cel spiritual discerne toate lucrurile, și
el însuși nu trebuie să fie judecat de nimeni.
16 “Căci cine a cunoscut gândul Domnului, ca
să îl instruiască?” Dar noi avem mintea lui
Hristos.

3

1 Fraților, n-aș putea să vă vorbesc ca unui
duhovnicesc, ci ca unui trupesc, ca unor prunci
în Hristos.
2 V-am hrănit cu lapte, nu cu hrană solidă,
pentru că nu erați încă pregătiți. Într-adevăr,
nici acum nu sunteți pregătiți,
3 căci sunteți încă trupești. Căci, în măsura în
care între voi există gelozie, certuri și facțiuni,

nu sunteți voi carnali și nu umblați voi pe căile
oamenilor?
4 Căci atunci când unul spune: “Eu îl urmez
pe Pavel”, iar altul: “Eu îl urmez pe Apolo”, nu
sunteți voi carnali?
5 Cine este deci Apolo și cine este Pavel, dacă
nu niște slujitori prin care ați crezut, și fiecare
după cum i-a dat Domnul?
6 Eu am sădit. Apolo a udat. Dar Dumnezeu a
dat creșterea.
7 Așadar, nici cel care plantează nu este
nimic, nici cel care udă, ci Dumnezeu, care dă
creșterea.
8 Or, cel care plantează și cel care udă sunt la
fel, dar fiecare își va primi răsplata după munca
sa.
9 Căci noi suntem colaboratori ai lui Dum-
nezeu. Voi sunteți agricultorii lui Dumnezeu,
constructorii lui Dumnezeu.
10 După harul lui Dumnezeu, care mi-a fost dat,
ca un meșter înțelept am pus o temelie, și altul
zidește pe ea. Dar fiecare să fie atent cum zidește
pe ea.
11 Căci nimeni nu poate pune o altă temelie
decât cea care a fost pusă, care este Isus Hristos.
12 Dar dacă cineva construiește pe temelie cu
aur, argint, pietre scumpe, lemn, fân, paie sau
fân,
13 lucrarea fiecăruia va fi descoperită. Căci
Ziua o va vesti, pentru că se descoperă în foc;
și focul însuși va testa ce fel de lucrare este
lucrarea fiecăruia.
14 Dacă va rămâne lucrarea cuiva, pe care a
construit-o, va primi o răsplată.

15 Dacă lucrarea cuiva este arsă, va suferi
pierderi, dar el însuși va fi salvat, dar ca prin
foc.
16 Nu știți voi că sunteți templul lui Dumnezeu
și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?
17 Dacă cineva va distruge templul lui Dum-
nezeu, Dumnezeu îl va distruge, căci templul lui
Dumnezeu, care sunteți voi, este sfânt.

18 Nimeni să nu se înșele pe sine însuși. Dacă
cineva crede că este înțelept între voi în lumea
aceasta, să se facă nebun, ca să devină înțelept.
19 Căci înțelepciunea lumii acesteia este o
nebunie înaintea lui Dumnezeu. Căci este scris:
"El a prins pe cei înțelepți în viclenia lor".
20 Și iarăși: "Domnul cunoaște raționamentele
înțelepților, care sunt fără valoare."
21 De aceea, nimeni să nu se laude în oameni.
Căci toate lucrurile sunt ale voastre,
22 fie că este vorba de Pavel, de Apolo sau de
Cefa, de lume, de viață sau de moarte, de cele
prezente sau de cele viitoare. Toate sunt ale
voastre,
23 și voi sunteți ai lui Hristos, iar Hristos este
al lui Dumnezeu.

4

1 Deci, să ne considere omul ca slujitori ai
lui Hristos și administratori ai tainelor lui Dum-
nezeu.
2 Aici, de altfel, se cere de la administratori să
fie găsiți credincioși.
3 Dar în ceea ce mă privește pe mine, este un
lucru foarte neînsemnat să fiu judecat de voi sau

de un tribunal omenesc. Da, nici măcar nu mă
judec pe mine însumi.
4 Căci nu știu nimic împotriva mea însumi. Cu
toate acestea, nu prin aceasta sunt îndreptățit, ci
cel care mă judecă este Domnul.
5 Așadar, nu judecați nimic înainte de vreme,
până când va veni Domnul, care va scoate la
lumină atât lucrurile ascunse ale întunericului,
cât și va descoperi sfaturile inimilor. Atunci
fiecare își va primi lauda de la Dumnezeu.
6 Și aceste lucruri, fraților, le-am transferat, în
chip figurat, mie însumi și lui Apolo, din pricina
voastră, ca să învățați în noi să nu gândiți mai
mult decât este scris, ca să nu vă îngâmfați unii
împotriva altora.
7 Căci cine vă deosebește? Și ce aveți voi, pe
care nu l-ați primit? Dar dacă l-ați primit, de ce
vă lăudați ca și cum nu l-ați fi primit?
8 Sunteți deja plini. Ați devenit deja bogați.
Ai venit să domnești fără noi. Da, și aș vrea
să domnești, pentru ca și noi să domnească
împreună cu tine!
9 Căci mă gândesc că Dumnezeu ne-a arătat
pe noi, apostolii, cei din urmă, ca pe niște
condamnați la moarte. Căci suntem dați în
spectacol lumii, atât îngerilor, cât și oamenilor.
10 Noi suntem nebuni din cauza lui Hristos, dar
voi sunteți înțelepți în Hristos. Noi suntem slabi,
dar voi sunteți puternici. Voi aveți onoare, dar
noi avem dezonoare.
11 Chiar și în ceasul acesta flămânzim, ne este
sete, suntem goi, suntem bătuți și nu avem o
locuință sigură.

12 Ne chinuim, muncind cu mâinile noastre.
Când oamenii ne blestemă, noi binecuvântăm.
Fiind persecutați, noi îndurăm.
13 Fiind defăimați, noi implorăm. Suntem
făcuți ca mizeria lumii, murdăria ștearsă de toți,
chiar și până acum.
14 Nu vă scriu aceste lucruri ca să vă rușinez,
ci ca să vă îndemn ca pe niște copii iubiți ai Mei.
15 Căci, deși aveți zece mii de îndrumători
în Hristos, nu aveți mulți părinți. Căci, în
Cristos Isus, eu am devenit tatăl vostru prin Buna
Vestire.
16 Vă rog, așadar, să fiți imitatori ai mei.
17 Din această cauză, v-am trimis pe Timotei,
care este copilul meu iubit și credincios în
Domnul, care vă va reaminti căile mele care sunt
în Cristos, așa cum învăț eu pretutindeni, în orice
adunare.
18 Acum, unii sunt îngâmfați, ca și cum n-aș
veni la voi.
19 Dar voi veni la voi în curând, dacă Domnul
vrea. Și voi cunoaște, nu cuvântul celor ce se
umflă în pene, ci puterea.
20 Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este în
cuvânt, ci în putere.
21 Ce vreți voi? Să vin la voi cu un toiag, sau
cu dragoste și cu un duh de blândețe?

5

1 Se spune că între voi este o imoralitate
sexuală, și o imoralitate sexuală cum nu se
numește nici măcar printre neamuri: că unul
are pe nevasta tatălui său.

2 Voi sunteți aroganți și nu v-ați jelit, în schimb,
ca cel care a făcut această faptă să fie îndepărtat
din mijlocul vostru.
3 Căci eu, cu siguranță, ca absent în trup, dar
prezent în duh, am judecat deja, ca și cum aș fi
fost de față, pe cel care a făcut acest lucru.
4 În numele Domnului nostru Isus Cristos, când
vă veți aduna împreună cu spiritul meu cu
puterea Domnului nostru Isus Cristos,
5 trebuie să predați pe unul ca acesta Satanei
pentru distrugerea cărnii, pentru ca spiritul să
fie salvat în ziua Domnului Isus.

6 Lăudăroșenia ta nu este bună. Nu știi că
puțină drojdie leagă toată făina?
7 Curățați drojdia veche, ca să fiți un aluat nou,
ca și voi, care sunteți azime. Căci, într-adevăr,
Cristos, Paștele nostru, a fost sacrificat în locul
nostru.
8 De aceea, să ținem sărbătoarea, nu cu dro-
jdie veche, nici cu drojdia răutății și a răutății,
ci cu azimele sincerității și ale adevărului.

9 V-am scris în scrisoarea mea să nu vă însoțiți
cu păcătoșii sexuali;
10 dar nicidecum cu păcătoșii sexuali ai lumii
acesteia, cu cei lacomi și cu cei ce fac jafuri, cu
cei ce fac jafuri și cu cei ce se închină la idoli,
pentru că atunci ar trebui să părăsiți lumea.
11 Dar, așa cum este, v-am scris să nu vă
asociați cu nimeni care se numește frate și care
este păcătos sexual, sau lacom, sau idolatru,
sau calomniator, sau bețiv, sau extorcator. Nici
măcar să nu mâncați cu o astfel de persoană.

12 Căci ce am eu de-a face cu faptul că trebuie
să judec și pe cei de afară? Nu-i judecați voi pe
cei care sunt înăuntru?
13 Dar pe cei din afară, Dumnezeu îi judecă.
"Îndepărtați-l pe cel rău din mijlocul vostru".

6

1 Îndrăznește vreunul din voi, având ceva
împotriva aproapelui său, să se ducă la judecată
înaintea celor nedrepți și nu înaintea sfinților?
2 Nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și
dacă lumea va fi judecată de voi, sunteți voi
nevrednici să judecați cele mai mici chestiuni?
3 Nu știți că noi vom judeca pe îngeri? Cu atât
mai mult, lucrurile care țin de această viață?
4 Dacă deci trebuie să judecați lucruri care țin
de viața aceasta, îi puneți să judece pe cei care
nu au nici o importanță în adunare?
5 Spun aceasta ca să vă fac să vă rușinați. Nu
există printre voi nici măcar un singur înțelept
care să fie în stare să decidă între frații săi?
6 Dar fratele se judecă cu fratele, și asta în fața
unor necredincioși!
7 Prin urmare, este deja cu totul un defect la
voi faptul că aveți procese unii cu alții. De ce să
nu fiți mai degrabă nedreptățiți? De ce să nu fiți
mai degrabă înșelați?
8 Nu, ci voi înșivă înșivă faceți nedreptăți și
înșelați, și aceasta împotriva fraților voștri.
9 Sau nu știți că cei nedrepți nu vor moșteni
Împărăția lui Dumnezeu? Nu vă lăsați înșelați.
Nici cei imorali din punct de vedere sexual, nici

idolatrii, nici adulterii, nici prostituatele, nici homosexualii,
10 nici hoții, nici lacomii, nici bețivii, nici calomniatorii, nici șantajiștii nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.
11 Unii dintre voi ați fost astfel, dar ați fost spălați. Ați fost sfințiți. Ați fost îndreptățiți în numele Domnului Isus și în Duhul Dumnezeului nostru.
12 “Toate lucrurile îmi sunt îngăduite”, dar nu toate sunt potrivite. “Toate lucrurile îmi sunt îngăduite”, dar nu vreau să fiu adus sub puterea a ceva.
13 “Mâncăruri pentru pântece, și pântecul pentru mâncăruri”, dar Dumnezeu îi va nimici atât pe ea, cât și pe ei. Dar trupul nu este pentru imoralitate sexuală, ci pentru Domnul, și Domnul pentru trup.
14 Dumnezeu a înviat pe Domnul și ne va învia și pe noi prin puterea Lui.
15 Nu știți că trupurile voastre sunt mădulare ale lui Hristos? Să iau deci mădularele lui Hristos și să le fac mădulare ale unei prostituate? Să nu se întâmple niciodată așa ceva!
16 Sau nu știți că cel care este unit cu o prostituată este un singur trup? Căci “Cei doi”, spune el, “vor deveni un singur trup”.
17 Dar cel care este unit cu Domnul este un singur duh.
18 Fugiți de imoralitatea sexuală! “Orice păcat pe care îl face un om este în afara trupului”, dar cel care comite imoralitate sexuală păcătuiește împotriva propriului său trup.

19 Sau nu știți că trupul vostru este un templu
al Duhului Sfânt care este în voi, pe care îl aveți
de la Dumnezeu? Voi nu sunteți ai voștri,
20 căci ați fost cumpărați cu un preț. De aceea
slăviți pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul
vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.

7

1 În ce privește cele despre care mi-ai scris, este
bine ca un bărbat să nu se atingă de o femeie.
2 Dar, din cauza imoralităților sexuale, fiecare
bărbat să aibă propria lui soție și fiecare femeie
să aibă propriul ei soț.
3 Bărbatul să dea soției sale afecțiunea care i
se cuvine, și tot așa și soția pe soțul ei.
4 Soția nu are autoritate asupra propriului ei
trup, ci soțul. La fel și soțul nu are autoritate
asupra propriului său trup, ci soția.
5 Nu vă lipsiți unul de altul, decât cu con-
simțământ, pentru o vreme, ca să vă dedicați
postului și rugăciunii și să fiți din nou împreună,
pentru ca Satana să nu vă ispitească din cauza
lipsei voastre de stăpânire de sine.
6 Dar aceasta o spun ca o concesie, nu ca o
poruncă.
7 Totuși, aș vrea ca toți oamenii să fie ca mine.
Totuși, fiecare om are propriul său dar de la
Dumnezeu, unul de acest fel și altul de acel fel.
8 Dar celor necăsătoriți și văduvelor le spun că
este bine pentru ei dacă rămân așa cum sunt eu.
9 Dar, dacă nu au stăpânire de sine, să
se căsătorească. Căci este mai bine să se
căsătorească decât să ardă de pasiune.

10 Celor căsătoriți însă le poruncesc — nu eu,
ci Domnul — ca soția să nu-și părăsească soțul
11 (dar dacă se desparte, să rămână nemăritată
sau să se împace cu soțul ei), iar soțul să nu-și
părăsească soția.
12 Iar celorlalți, nu eu, ci Domnul, le spun:
Dacă vreun frate are o nevastă necredincioasă
și ea este mulțumită să trăiască cu el, să nu o
părăsească.
13 Femeia care are un soț necredincios, și
el este mulțumit să trăiască cu ea, să nu-și
părăsească soțul.
14 Căci soțul necredincios este sfințit în soție,
și soția necredincioasă este sfințită în soț. Altfel,
copiii voștri ar fi necurați, dar acum sunt sfințiți.
15 Totuși, dacă cel necredincios se desparte,
să fie despărțire. Fratele sau sora nu se află
sub robie în astfel de cazuri, ci Dumnezeu ne-a
chemat în pace.
16 Căci de unde știi tu, soție, dacă îți vei salva
soțul? Sau de unde știi tu, soț, dacă îți vei salva
soția?
17 Numai că, după cum a împărțit Domnul
fiecăruia, după cum l-a chemat Dumnezeu, așa
să umble fiecare. Așa poruncesc eu în toate
adunările.
18 A fost chemat cineva care a fost tăiat
împrejur? Să nu se facă necircumcis. A fost
cineva chemat în necircumcizie? Să nu fie
circumcis.
19 Circumcizia nu este nimic, și necircumcizia
nu este nimic, dar ceea ce contează este păzirea
poruncilor lui Dumnezeu.

20 Fiecare să rămână în chemarea în care a fost
chemat.
21 Ați fost chemați fiind robi? Nu lăsa ca acest
lucru să te deranjeze, dar dacă ai ocazia să devii
liber, folosește-o.
22 Căci cel care a fost chemat în Domnul fiind
rob, este omul liber al Domnului. La fel, cel care
a fost chemat fiind liber este robul lui Hristos.
23 Voi ați fost cumpărați cu un preț. Nu vă
faceți robi ai oamenilor.
24 Fraților, fiecare om, în orice condiție a
fost chemat, să rămână în acea condiție cu
Dumnezeu.
25 În ceea ce privește fecioarele, nu am
poruncă de la Domnul, ci judec ca unul care
a primit îndurare de la Domnul, ca să fie de
încredere.
26 De aceea cred că, din cauza strâmtorării
care ne apasă, este bine ca un om să rămână așa
cum este.
27 Ești legat de o soție? Nu căuta să fii eliberat.
Ești liber de o soție? Nu căuta o soție.
28 Dar dacă te căsătorești, nu ai păcătuit. Dacă
o fecioară se căsătorește, nu a păcătuit. Cu toate
acestea, cei ca ei vor avea opresiune în carne și
vreau să vă cruț.
29 Dar vă spun următorul lucru, fraților: tim-
pul este scurt. De acum încolo, atât cei care au
soții pot fi ca și cum nu ar avea niciuna;
30 și cei care plâng, ca și cum nu ar plânge; și
cei care se bucură, ca și cum nu s-ar bucura; și
cei care cumpără, ca și cum nu ar avea;
31 și cei care se folosesc de lume, ca și cum nu
s-ar folosi de ea din plin. Căci modul acestei lumi

trece.

32 Dar eu vreau ca voi să fiți liberi de griji. Cel
necăsătorit se îngrijește de lucrurile Domnului,
cum să placă Domnului;
33 dar cel căsătorit se îngrijește de lucrurile
lumii, cum să placă soției sale.
34 Există, de asemenea, o diferență între o soție
și o fecioară. Femeia necăsătorită se îngrijește
de lucrurile Domnului, ca să fie sfântă atât în
trup, cât și în spirit. Dar cea care este căsătorită
se îngrijește de lucrurile lumii — cum ar putea
să-i placă soțului ei.
35 Spun aceasta spre folosul vostru, nu ca să vă
prind în capcană, ci pentru ceea ce se cuvine și
pentru ca voi să vă ocupați de Domnul fără să vă
distrageți atenția.

36 Dar dacă cineva crede că se poartă necu-
viincios cu fecioara lui, dacă ea a trecut de
vârsta cea mai înaintată, și dacă este nevoie,
să facă ce vrea. El nu păcătuiește. Lasă-i să se
căsătorească.
37 Dar cel care stă neclintit în inima sa, fără să
aibă nicio urgență, dar care are putere asupra
voinței sale și a hotărât în inima sa să-și păstreze
fecioara, face bine.
38 Așadar, atât cel care își dă în căsătorie
propria fecioară face bine, cât și cel care nu o
dă în căsătorie face mai bine.

39 Soția este obligată prin lege atâta timp cât
trăiește bărbatul ei; dar dacă soțul a murit, ea
este liberă să se mărite cu cine vrea, numai în
Domnul.

40 Dar ea este mai fericită dacă rămâne așa
cum este, după părerea mea, și cred că am și
eu Duhul lui Dumnezeu.

8

1 În ceea ce privește lucrurile jertfite idolilor,
știm că noi toți avem cunoștință. Cunoașterea
umflă, dar dragostea zidește.
2 Dar dacă cineva crede că știe ceva, nu știe
încă așa cum ar trebui să știe.
3 Dar oricine iubește pe Dumnezeu este cunos-
cut de el.
4 De aceea, cu privire la mâncarea de lucruri
jertfite idolilor, știm că nu este niciun idol în
lume și că nu este alt Dumnezeu decât unul
singur.
5 Căci, deși există lucruri care se numesc
“dumnezei”, fie în ceruri, fie pe pământ — căci
sunt mulți “dumnezei” și mulți “domni” —
6 totuși, pentru noi există un singur Dumnezeu,
Tatăl, din care sunt toate lucrurile și noi pentru
el; și un singur Domn, Isus Hristos, prin care sunt
toate lucrurile și noi trăim prin el.

7 Dar această cunoaștere nu este în toți oa-
menii. Ci unii, având până acum conștiința
unui idol, mănâncă ca dintr-un lucru sacrificat
unui idol, iar conștiința lor, fiind slabă, este
pângărită.
8 Dar nu mâncarea ne va recomanda lui
Dumnezeu. Căci nici dacă nu mâncăm nu
suntem mai răi, nici dacă mâncăm nu suntem
mai buni.

9 Dar aveți grijă ca această libertate a voastră
să nu devină în niciun caz o piatră de poticnire
pentru cei slabi.
10 Căci, dacă un om vă vede pe voi, care
aveți cunoștință, stând în templul unui idol, oare
conștiința lui, dacă este slabă, nu va fi încurajată
să mănânce lucruri sacrificate idolilor?
11 Și, prin știința voastră, cel slab piere, fratele
pentru care a murit Hristos.
12 Astfel, păcătuind împotriva fraților și
rănindu-le conștiința când este slabă, voi
păcătuiți împotriva lui Hristos.
13 De aceea, dacă mâncarea îl face pe fratele
meu să se poticnească, nu voi mai mânca carne
în veci, ca să nu-l fac pe fratele meu să se
poticnească.

9

1 Nu sunt eu liber? Nu sunt eu apostol? Nu
l-am văzut pe Isus Hristos, Domnul nostru? Nu
ești tu lucrarea mea în Domnul?
2 Dacă pentru alții nu sunt apostol, cel puțin
pentru voi sunt, căci voi sunteți pecetea aposto-
latului meu în Domnul.
3 Iată apărarea mea în fața celor ce mă
cercetează:
4 Nu avem noi dreptul să mâncăm și să bem?
5 Nu avem dreptul să luăm cu noi o soție cred-
incioasă, ca ceilalți apostoli, ca frații Domnului
și ca Cefa?
6 Sau numai eu și Barnaba nu avem dreptul să
nu lucrăm?

7 Ce soldat a servit vreodată pe cheltuiala sa?
Cine plantează o vie și nu mănâncă din roadele
ei? Sau cine paște o turmă și nu bea din laptele
turmei?
8 Spun eu oare aceste lucruri după obiceiurile
oamenilor? Sau nu spune și Legea același lucru?
9 Căci este scris în legea lui Moise: "Să nu
pui botniță boului în timp ce bate grâul". Oare
pentru boi îi pasă lui Dumnezeu,
10 sau o spune cu siguranță de dragul nostru?
Da, a fost scris de dragul nostru, pentru că cel
care ară trebuie să ară în speranță, iar cel care
ară în speranță trebuie să aibă parte de speranța
lui.
11 Dacă noi v-am semănat lucruri spirituale,
este mare lucru dacă vă secerăm lucruri tru-
pești?
12 Dacă alții se împărtășesc de acest drept
asupra voastră, nu avem noi încă și mai mult?

Cu toate acestea, nu ne-am folosit de acest
drept, ci suportăm totul, ca să nu punem piedici
bunei vestiri a lui Hristos.
13 Nu știți că cei care slujesc în jurul lucrurilor
sacre mănâncă din lucrurile templului, iar cei
care servesc la altar au partea lor cu altarul?
14 Tot așa, Domnul a rânduit ca cei care vestesc
Buna Vestire să trăiască din Buna Vestire.

15 Dar eu n-am folosit nimic din toate acestea și
nu scriu aceste lucruri ca să se facă așa în cazul
meu, căci mai degrabă aș vrea să mor, decât ca
cineva să-mi strice mândria.
16 Căci, dacă propovăduiesc Vestea cea bună,
nu am cu ce să mă laud, pentru că necesitatea

îmi este impusă; dar vai de mine dacă nu
propovăduiesc Vestea cea bună.
17 Căci, dacă fac aceasta de bunăvoie, am
o răsplată. Dar dacă nu de bunăvoie, am o
administrare care mi-a fost încredințată.
18 Care este, așadar, răsplata mea? Ca, atunci
când predic Buna Vestire, să prezint Buna Vestire
a lui Cristos fără nicio taxă, pentru a nu abuza
de autoritatea mea în Buna Vestire.
19 Căci, deși eram liber de toate, m-am supus
tuturor, ca să câștig mai mult.
20 La iudei m-am făcut ca un iudeu, ca să câștig
pe iudei; la cei ce sunt sub Lege, ca sub Lege, ca
să câștig pe cei ce sunt sub Lege;
21 la cei fără Lege, ca fără Lege (nefiind fără
Lege față de Dumnezeu, ci sub Lege față de
Hristos), ca să câștig pe cei fără Lege.
22 celor slabi m-am făcut ca un slab, ca să
câștig pe cei slabi. M-am făcut totul pentru toți,
ca să salvez pe unii prin toate mijloacele.
23 Acum fac aceasta pentru Buna Vestire, ca să
fiu părtaș la ea.
24 Nu știți că cei care aleargă într-o cursă
aleargă toți, dar unul singur primește premiul?
Aleargă așa, ca să câștigi.
25 Orice om care se străduiește în jocuri își
exercită stăpânirea de sine în toate lucrurile. Or,
ei o fac pentru a primi o coroană coruptibilă, dar
noi una incoruptibilă.
26 De aceea, alerg așa, nu fără țintă. Mă lupt
așa, nu bătând aerul,
27 ci îmi bat trupul și îl supun, ca nu cumva,
după ce am propovăduit altora, să fiu eu însumi

descalificat.

10

1 Și nu vreau să nu știți, fraților, că părinții noștri au fost cu toții sub nor și au trecut cu toții
prin mare,
2 și că toți au fost botezați în Moise în nor și în
mare,
3 și că toți au mâncat aceeași mâncare
duhovnicească,
4 și că toți au băut aceeași băutură
duhovnicească. Căci ei au băut dintr-o stâncă
spirituală care i-a urmat, iar stânca era Hristos.
5 Totuși, cu cei mai mulți dintre ei, Dumnezeu
nu a fost mulțumit, pentru că au fost doborâți în
pustiu.
6 Și aceste lucruri au fost exemplele noastre, ca
să nu poftim la lucruri rele, cum au poftit și ei.
7 Să nu fiți idolatri, cum erau unii dintre
ei. După cum este scris: “Poporul ședea să
mănânce și să bea și se ridica să se joace”.
8 Să nu săvârșim imoralități sexuale, cum
făceau unii dintre ei, și într-o singură zi au căzut
douăzeci și trei de mii de oameni.
9 Să nu-l punem la încercare pe Hristos, cum
au făcut unii dintre ei și au pierit prin șerpi.
10 Să nu ne cârtiți, cum au cârtit și unii dintre
ei și au pierit de distrugător.
11 Toate aceste lucruri li s-au întâmplat lor
ca exemplu și au fost scrise pentru învățătura
noastră, asupra cărora au venit sfârșiturile
veacurilor.
12 De aceea, cel care crede că stă în picioare să
aibă grijă să nu cadă.

13 Nici o ispită nu v-a prins, decât cea obișnuită
pentru oameni. Credincios este Dumnezeu,
care nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile
voastre, ci, odată cu ispita, vă va da și calea de
scăpare, ca s-o puteți îndura.
14 De aceea, iubiții mei, fugiți de idolatrie.
15 Vorbesc ca unor oameni înțelepți. Judecați
ceea ce spun.
16 Paharul de binecuvântare pe care îl
binecuvântăm, nu este el oare o împărtășire din
sângele lui Hristos? Pâinea pe care o frângem,
nu este ea o împărtășire din trupul lui Hristos?
17 Fiindcă există o singură pâine, noi, care
suntem mulți, suntem un singur trup, căci toți
ne împărtășim din aceeași pâine.
18 Gândiți-vă la Israel după trup. Cei care
mănâncă sacrificiile nu participă oare la altar?
19 Atunci ce spun eu? Că un lucru jertfit idolilor
este ceva sau că un idol este ceva?
20 Dar eu spun că lucrurile pe care le sacrifică
neamurile le sacrifică demonilor și nu lui Dum-
nezeu, și nu doresc ca voi să aveți părtășie cu
demonii.
21 Nu puteți bea și paharul Domnului și pa-
harul demonilor. Nu puteți lua parte deopotrivă
la masa Domnului și la masa demonilor.
22 Sau Îl provocăm pe Domnul la gelozie?
Suntem noi mai puternici decât el?
23 “Toate lucrurile îmi sunt permise, dar nu
toate sunt de folos.” “Toate lucrurile îmi sunt
permise”, dar nu toate zidesc.
24 Nimeni să nu-și caute binele propriu, ci
fiecare să caute binele aproapelui său.

25 Tot ce se vinde în măcelărie, să mănânce,
fără să pună întrebări din cauza conștiinței,
26 căci “al Domnului este pământul și
plinătatea lui”.
27 Dar dacă unul dintre cei necredincioși te
invită la masă și tu ești înclinat să mergi,
mănâncă tot ce ți se pune în față, fără să pui
întrebări, din motive de conștiință.
28 Dar dacă cineva vă spune: “Acest lucru a fost
oferit idolilor”, nu-l mâncați, de dragul celui care
v-a spus și de dragul conștiinței. Căci “pământul
este al Domnului, cu toată plinătatea lui”.
29 Conștiința, zic, nu a ta, ci a celuilalt. Căci
de ce libertatea mea este judecată de o altă
conștiință?
30 Dacă iau parte cu recunoștință, de ce sunt
denunțat pentru ceva pentru care mulțumesc?
31 De aceea, fie că mâncați, fie că beți, fie că
faceți orice altceva, să faceți totul spre slava lui
Dumnezeu.
32 Să nu dați prilej de poticnire, nici iudeilor,
nici grecilor, nici adunării lui Dumnezeu;
33 după cum și eu mulțumesc tuturor în toate,
nu caut folosul meu, ci folosul celor mulți, ca să
fie mântuiți.

11

1 Fiți imitatori ai mei, cum și eu sunt al lui
Hristos.
2 Și acum vă laud, fraților, că vă aduceți aminte
de mine în toate lucrurile și că țineți cu tărie
tradițiile, așa cum vi le-am dat eu.

3 Dar vreau să știți că capul oricărui bărbat
este Hristos, iar capul femeii este bărbatul, iar
capul lui Hristos este Dumnezeu.
4 Orice om care se roagă sau profețește, având
capul acoperit, își necinstește capul.
5 Dar orice femeie care se roagă sau proorocește cu capul descoperit își dezonorează capul.
Căci este unul și același lucru ca și cum ar fi rasă.
6 Căci, dacă o femeie nu este acoperită, să i
se taie și părul. Dar dacă este rușinos pentru o
femeie să aibă părul tăiat sau să fie rasă, să fie
acoperită.
7 Căci într-adevăr, bărbatul nu trebuie să aibă
capul acoperit, pentru că el este chipul și slava
lui Dumnezeu, dar femeia este slava bărbatului.
8 Căci nu bărbatul vine din femeie, ci femeia
vine din bărbat;
9 căci nu bărbatul a fost creat pentru femeie,
ci femeia pentru bărbat.
10 De aceea, femeia trebuie să aibă autoritate
asupra capului ei, din cauza îngerilor.

11 Totuși, în Domnul, nici femeia nu este
independentă de bărbat, nici bărbatul nu este
independent de femeie.
12 Căci, după cum femeia a ieșit din bărbat,
tot așa și bărbatul iese prin femeie; dar toate
lucrurile sunt de la Dumnezeu.
13 Judecați voi înșivă. Se cuvine ca o femeie să
se roage lui Dumnezeu fără să fie descoperită?
14 Oare nu vă învață chiar natura însăși că,
dacă un bărbat are părul lung, este o dezonoare
pentru el?
15 Dar dacă o femeie are părul lung, este

o glorie pentru ea, căci părul îi este dat ca
acoperământ.
16 Dar dacă vreun bărbat pare a fi certăreț, noi
nu avem un astfel de obicei și nici adunările lui
Dumnezeu.
17 Dar, dându-vă această poruncă, nu vă laud,
pentru că vă adunați nu spre bine, ci spre rău.
18 Pentru că, mai întâi de toate, când vă
adunați în adunare, aud că între voi există
diviziuni, și în parte cred aceasta.
19 Căci trebuie să existe și între voi facțiuni,
pentru ca cei care sunt aprobați să fie descoperiți
printre voi.
20 De aceea, când vă adunați laolaltă, nu este
cina Domnului ceea ce mâncați.
21 Căci, în timpul mesei voastre, fiecare își ia
mai întâi cina lui. Unul este flămând, iar altul
este beat.
22 Ce, n-aveți voi case în care să mâncați și să
beți? Sau disprețuiți adunarea lui Dumnezeu și
îi faceți de rușine pe cei care nu au destul? Ce să
vă spun? Să vă laud? În aceasta nu vă laud.
23 Căci am primit de la Domnul ceea ce v-am
spus și vouă: că Domnul Isus, în noaptea în care
a fost vândut, a luat pâine.
24 După ce a mulțumit, a frânt-o și a zis:
“Luați, mâncați. Acesta este trupul Meu, care
este frânt pentru voi. Faceți aceasta în memoria
mea”.
25 În același fel a luat și paharul după cină,
zicând: “Acest pahar este noul legământ în
sângele Meu. Faceți aceasta, de câte ori veți bea,
în amintirea mea”.

26 Căci de câte ori mâncați pâinea aceasta și
beți paharul acesta, vestiți moartea Domnului
până când va veni el.
27 De aceea, oricine va mânca pâinea aceasta
sau va bea paharul Domnului fără să fie vrednic
de Domnul, se va face vinovat de trupul și de
sângele Domnului.
28 Dar omul să se cerceteze pe sine însuși și
astfel să mănânce din pâine și să bea din pahar.
29 Căci cel care mănâncă și bea într-un mod
nedemn mănâncă și bea judecata lui însuși, dacă
nu discerne trupul Domnului.
30 Din această cauză mulți dintre voi sunt slabi
și bolnavi și nu puțini dorm.
31 Căci, dacă ne-am discerne pe noi înșine, nu
am fi judecați.
32 Dar când suntem judecați, suntem disci-
plinați de Domnul, ca să nu fim condamnați
împreună cu lumea.
33 De aceea, frații mei, când vă adunați la
masă, așteptați-vă unii pe alții.
34 Dar dacă cuiva îi este foame, să mănânce
acasă, ca nu cumva venirea voastră împreună
să fie pentru judecată. Restul, voi pune ordine
când voi veni.

12

1 În ce privește lucrurile spirituale, fraților, nu
vreau să fiți neștiutori.
2 Știți că, atunci când erați păgâni, v-ați lăsat
duși de acei idoli muți, oricum ați fi fost conduși.
3 De aceea vă fac cunoscut că niciun om care
vorbește prin Duhul lui Dumnezeu nu spune:

“Isus este blestemat”. Nimeni nu poate spune:
“Isus este Domnul”, decât prin Duhul Sfânt.

4 Și sunt felurite daruri, dar este același Duh.
5 Există diferite feluri de slujire, și același
Domn.
6 Există diferite feluri de lucrări, dar același
Dumnezeu care lucrează totul în toate.
7 Dar fiecăruia îi este dată manifestarea Duhu-
lui, spre folosul tuturor.
8 Căci unuia i se dă prin Duhul cuvântul
înțelepciunii, iar altuia cuvântul cunoștinței,
potrivit aceluiași Duh,
9 altuia credința, prin același Duh, și altuia
darurile de vindecare, prin același Duh,
10 și altuia lucrarea minunilor, și altuia pro-
fația, și altuia discernământul spiritelor, altuia
diferite feluri de limbi, și altuia interpretarea
limbilor.
11 Dar unul și același Duh produce toate
acestea, împărțind fiecăruia în parte, după cum
dorește.

12 Căci, după cum trupul este unul și are multe
mădulare, și toate mădularele trupului, fiind
multe, sunt un singur trup, tot așa și Hristos.
13 Căci într-un singur Duh am fost botezați toți
într-un singur trup, fie iudei, fie greci, fie robi, fie
liberi, și toți am fost dați să bem într-un singur
Duh.
14 Căci trupul nu este un singur mădular, ci
mai multe.
15 Dacă piciorul ar zice: “Pentru că nu sunt
mâna, nu fac parte din trup”, nu este deci parte
din trup.

16 Dacă urechea ar spune: “Pentru că nu sunt
ochiul, nu fac parte din corp”, nu este deci nu
face parte din corp.
17 Dacă tot corpul ar fi un ochi, unde ar fi
auzul? Dacă întregul ar fi auz, unde ar fi
mirosul?
18 Dar acum Dumnezeu a așezat membrele,
fiecare dintre ele, în trup, așa cum a dorit.
19 Dacă toate ar fi un singur mădular, unde ar
fi trupul?
20 Dar acum sunt multe mădulare, dar un
singur trup.
21 Ochiul nu poate spune mâinii: “Nu am
nevoie de tine”, sau iarăși capul către picioare:
“Nu am nevoie de tine”.
22 Nu, mult mai degrabă, acele membre ale
trupului care par mai slabe sunt necesare.
23 Acele părți ale trupului pe care le consid-
erăm mai puțin onorabile, pe acelea le acordăm
o onoare mai abundentă; și părțile noastre
neprezentabile au o modestie mai abundentă,
24 în timp ce părțile noastre prezentabile nu
au o asemenea nevoie. Dar Dumnezeu a alcătuit
trupul laolaltă, dând o cinste mai abundentă
părții inferioare,
25 pentru ca în trup să nu existe dezbinare, ci
ca membrele să aibă aceeași grijă unele de altele.
26 Când un membru suferă, toate membrele
suferă împreună cu el. Când un membru este
onorat, toate membrele se bucură împreună cu
el.
27 Voi sunteți trupul lui Hristos și sunteți
mădularele lui Hristos.

28 Dumnezeu a așezat pe unii în adunare: întâi
apostoli, al doilea profeți, al treilea învățători,
apoi făcători de minuni, apoi daruri de vinde-
care, de ajutor, de guvernare și de diferite feluri
de limbi.
29 Oare toți sunt apostoli? Sunt toți profeți?
Sunt toți învățători? Sunt toți făcători de
minuni?
30 Au toți daruri de vindecare? Vorbesc toți în
diferite limbi? Sunt toți interpreți?
31 Dar doriți cu ardoare cele mai bune daruri.
Mai mult, vă arăt o cale foarte bună.

13

1 Dacă vorbesc limbile oamenilor și ale
îngerilor, dar nu am dragoste, am ajuns ca o
aramă care sună și ca un țambal care sună.
2 Dacă am darul profeției și cunosc toate
tainele și toată știința și dacă am toată credința,
încât să mut munții, dar nu am dragoste, nu sunt
nimic.
3 Dacă dau toate bunurile mele pentru a hrăni
pe cei săraci și dacă îmi dau trupul pentru a fi
ars, dar nu am dragoste, nu-mi folosește la nimic.
4 Dragostea este răbdătoare și bună.
Dragostea nu invidiază. Iubirea nu se laudă,
nu este mândră,
5 nu se comportă necorespunzător, nu-și caută
propria cale, nu se lasă provocată, nu ține cont
de rău;
6 nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de
adevăr;
7 suportă totul, crede totul, speră totul și rabdă
totul.

8 Dragostea nu dă greș niciodată. Dar acolo
unde există profeții, ele vor fi desființate. Acolo
unde există diverse limbi, ele vor înceta. Acolo
unde există cunoaștere, ea va dispărea.
9 Căci noi cunoaștem în parte și profețim în
parte;
10 dar când va veni ceea ce este complet, atunci
ceea ce este parțial va fi desființat.
11 Când eram copil, vorbeam ca un copil,
simțeam ca un copil, gândeam ca un copil.
Acum, când am devenit om, am lăsat deoparte
lucrurile copilărești.
12 Căci acum vedem într-o oglindă, slab, dar
apoi față în față. Acum cunosc în parte, dar
atunci voi cunoaște pe deplin, așa cum și eu am
fost cunoscut pe deplin.
13 Dar acum rămân credința, nădejdea și
dragostea — acestea trei. Cea mai mare dintre
acestea este dragostea.

14

1 Urmăriți dragostea și căutați cu râvnă
darurile duhovnicești, dar mai ales să prorociți.
2 Căci cel care vorbește în altă limbă nu
vorbește cu oamenii, ci cu Dumnezeu, căci
nimeni nu înțelege, ci în Duhul vorbește taine.
3 Dar cel care profețește vorbește oamenilor
pentru zidirea, îndemnul și mângâierea lor.
4 Cel care vorbește în altă limbă se edifică
pe sine însuși, dar cel care profețește edifică
adunarea.
5 Or, eu doresc ca voi toți să vorbiți cu alte
limbi, dar și mai mult ca voi să profețiți. Căci

mai mare este cel care profețește decât cel care
vorbește în alte limbi, dacă nu interpretează,
pentru ca adunarea să fie zidită.

6 Dar acum, fraților, dacă aș veni la voi vorbind
în alte limbi, ce v-aș folosi, dacă nu v-aș vorbi
fie prin revelație, fie prin cunoaștere, fie prin
profeție, fie prin învățătură?
7 Chiar și lucrurile lipsite de viață care produc
un sunet, fie că este vorba de o cimpoiță sau de o
harpă, dacă nu ar da o distincție în sunete, cum
s-ar cunoaște ce este cimpoi sau harpă?
8 Căci, dacă trâmbița ar da un sunet nesigur,
cine s-ar pregăti pentru război?
9 La fel și voi, dacă n-ați rosti prin limbă
cuvinte ușor de înțeles, cum s-ar ști ce se
vorbește? Căci ați vorbi în aer.
10 Sunt, poate, atâtea feluri de limbi în lume,
și nici una dintre ele nu este lipsită de sens.
11 Dacă, așadar, n-aș cunoaște sensul limbii, aș
fi pentru cel care vorbește un străin, iar cel care
vorbește ar fi un străin pentru mine.
12 Așa și voi, de vreme ce sunteți zeloși pentru
darurile spirituale, căutați să abundați pentru
zidirea adunării.

13 De aceea, cel ce vorbește în altă limbă să se
roage ca să poată interpreta.
14 Căci, dacă mă rog în altă limbă, duhul meu
se roagă, dar priceperea mea este nefolositoare.

15 Ce ar trebui să fac? Mă voi ruga cu duhul și
mă voi ruga și cu mintea. Voi cânta cu duhul și
voi cânta și cu mintea.

16 Altfel, dacă binecuvântezi cu duhul, cum va
spune "Amin" la mulțumirea ta cel care ocupă
locul celor neînvățați, întrucât nu știe ce spui?
17 Căci, cu siguranță, tu mulțumești bine, dar
celălalt nu este zidit.
18 Mulțumesc Dumnezeului meu că vorbesc cu
alte limbi mai mult decât voi toți.
19 Totuși, în adunare, prefer să spun cinci
cuvinte cu înțelegerea mea, ca să pot instrui și
pe alții, decât zece mii de cuvinte în altă limbă.
20 Fraților, nu fiți copii în gânduri, dar în
răutate fiți copii, ci în gânduri fiți maturi.
21 În Lege este scris: "Prin oameni de limbi
străine și prin buze de străini voi vorbi acestui
popor. Nici așa nu mă vor asculta, zice Dom-
nul"."
22 De aceea, alte limbi sunt ca un semn, nu
pentru cei care cred, ci pentru cei necredincioși;
dar profeția este un semn, nu pentru cei necred-
incioși, ci pentru cei care cred.
23 Așadar, dacă se adună toată adunarea și toți
vorbesc cu alte limbi și intră oameni neînvățați
sau necredincioși, nu vor spune ei că sunteți
nebuni?
24 Dar dacă toți propovăduiesc și intră cineva
necredincios sau neînvățat, este mustrat de toți
și este judecat de toți.
25 Și astfel se descoperă tainele inimii lui.
Astfel, el va cădea cu fața la pământ și se va
închina lui Dumnezeu, declarând că Dumnezeu
este într-adevăr în mijlocul vostru.
26 Atunci, fraților, ce este? Când vă adunați,
fiecare dintre voi are un psalm, are o învățătură,

are o revelație, are o altă limbă sau are o
interpretare. Să faceți totul pentru a vă edifica
unii pe alții.
27 Dacă cineva vorbește într-o altă limbă, să fie
doi sau cel mult trei, pe rând, și pe rând, și unul
să interpreteze.
28 Dar, dacă nu este niciun interpret, să tacă
în adunare și să vorbească pentru sine și pentru
Dumnezeu.
29 Să vorbească doi sau trei dintre profeți, iar
ceilalți să discearnă.
30 Dar dacă se face o descoperire unui alt om
care stă de față, cel dintâi să tacă.
31 Căci voi toți puteți profeți unul câte unul, ca
toți să învețe și toți să fie îndemnați.
32 Duhurile profeților sunt supuse profeților,
33 căci Dumnezeu nu este un Dumnezeu al
confuziei, ci al păcii, ca în toate adunările
sfinților.
34 Soțiile să facă liniște în adunări, căci nu le-a
fost permis să vorbească decât cu supunere, așa
cum spune și legea,
35 dacă doresc să învețe ceva. “Să-și întrebe
acasă soții lor, căci este rușinos ca o soție să
vorbească în adunare.”
36 Ce!? Oare de la voi a ieșit cuvântul lui
Dumnezeu? Sau a venit numai de la voi?
37 Dacă cineva se crede profet sau duhovnic,
să recunoască cele ce vă scriu, că sunt porunca
Domnului.
38 Dar dacă cineva este ignorant, să fie igno-
rant.
39 De aceea, fraților, doriți cu tot dinadinsul să
prorociți și nu interziceți să vorbiți în alte limbi.

40 Toate lucrurile să se facă cu decență și în
ordine.

15

1 Și acum, fraților, vă vestesc, fraților, vestea
cea bună pe care v-am propovăduit-o, pe care și
voi ați primit-o, în care și voi stați în picioare,
2 prin care și voi sunteți mântuiți, dacă țineți
cu tărie cuvântul pe care vi l-am propovăduit,
dacă n-ați crezut în zadar.
3 Căci v-am dat mai întâi ceea ce am primit și
eu: că Hristos a murit pentru păcatele noastre,
după Scripturi,
4 că a fost îngropat, că a înviat a treia zi, după
Scripturi,
5 și că S-a arătat lui Cefa, apoi celor dois-
prezece.
6 Apoi s-a arătat deodată la peste cinci sute de
frați, dintre care cei mai mulți au rămas până
acum, dar și unii au adormit.
7 Apoi s-a arătat lui Iacov, apoi tuturor aposto-
lilor,
8 și, în cele din urmă, ca unui copil născut la
timpul nepotrivit, mi s-a arătat și mie.
9 Căci eu sunt cel mai mic dintre apostoli, care
nu sunt vrednic să mă numesc apostol, pentru că
am prigonit Adunarea lui Dumnezeu.
10 Dar, prin harul lui Dumnezeu, sunt ceea ce
sunt. Harul care mi-a fost dat nu a fost zadarnic,
ci am lucrat mai mult decât toți aceștia; dar nu
eu, ci harul lui Dumnezeu care era cu mine.
11 Așadar, fie că sunt eu, fie că sunt ei, așa
propovăduim noi și așa ați crezut și voi.

12 Și dacă se propovăduiește că Hristos a înviat
din morți, cum zic unii dintre voi că nu este
înviere a morților?
13 Dar dacă nu există înviere a morților, nici
Hristos nu a înviat.
14 Dacă Hristos nu a înviat, atunci
propovăduirea noastră este zadarnică și
credința voastră este și ea zadarnică.
15 Da, și noi am fost găsiți martori falși ai
lui Dumnezeu, pentru că am mărturisit despre
Dumnezeu că L-a înviat pe Hristos, pe care nu L-
a înviat, dacă este adevărat că morții nu învie.
16 Căci dacă morții nu au înviat, nici Hristos
nu a înviat.
17 Dacă Hristos nu a înviat, credința voastră
este zadarnică; sunteți încă în păcatele voastre.
18 Atunci și cei care au adormit în Hristos au
pierit.
19 Dacă am nădăjduit în Hristos numai în
această viață, suntem dintre toți oamenii cei mai
jalnici.

20 Dar acum Hristos a înviat din morți. El a
devenit cel dintâi rod al celor adormiți.
21 Căci, de vreme ce moartea a venit prin om,
tot prin om a venit și învierea morților.
22 Căci, după cum în Adam toți mor în Adam,
tot așa și în Hristos toți vor fi înviați.
23 Dar fiecare în ordinea sa: Hristos cel dintâi
rod, apoi cei ce sunt ai lui Hristos la venirea Lui.
24 Apoi vine sfârșitul, când va preda Împărăția
lui Dumnezeu Tatăl, când va desființa orice
stăpânire și orice autoritate și putere.

25 Căci trebuie să domnească până când va
pune pe toți vrăjmașii Săi sub picioarele Sale.
26 Ultimul dușman care va fi desființat este
moartea.
27 Căci "El a supus toate lucrurile sub pi-
cioarele Sale". Dar când spune: "Toate lucrurile
sunt supuse", este evident că este exceptat cel
care i-a supus toate lucrurile.
28 După ce toate lucrurile i-au fost supuse,
atunci și Fiul însuși va fi supus celui care i-a
supus toate lucrurile, pentru ca Dumnezeu să fie
totul în toți.

29 Altfel, ce vor face cei ce sunt botezați pentru
cei morți? Dacă morții nu înviază deloc, atunci
de ce sunt botezați pentru cei morți?
30 De ce stăm și noi în primejdie în fiecare oră?
31 Afirm că, prin lăudăroșia pe care o am în
voi, pe care o am în Hristos Isus, Domnul nostru,
mor în fiecare zi.
32 Dacă m-am luptat cu animalele la Efes
pentru scopuri omenești, ce-mi folosește mie?
Dacă morții nu învie, atunci "să mâncăm și să
bem, căci mâine murim".
33 Nu vă lăsați înșelați! "Tovărășiile rele corup
bunele moravuri".
34 Treziți-vă cu dreptate și nu păcătuiți, căci
unii nu au cunoștință de Dumnezeu. Vă spun
acest lucru spre rușinea voastră.

35 Dar cineva va zice: "Cum înviază morții?"
și: "Cu ce fel de trup vin ei?"
36 Nebunule, ceea ce tu însuți semeni nu se face
viu decât dacă moare.

37 Ceea ce semeni tu însuți, nu semeni trupul
care va fi, ci un bob gol, poate de grâu sau de alt
fel.
38 Dar Dumnezeu îi dă un trup, așa cum i-a
plăcut lui, și fiecărei semințe un trup propriu.
39 Nu toate trupurile nu sunt același trup,
ci există un trup al oamenilor, un alt trup al
animalelor, altul al peștilor și altul al păsărilor.
40 Există, de asemenea, corpuri cerești și
corpuri terestre; dar slava celor cerești diferă de
cea a celor terestre.
41 Există o glorie a soarelui, o altă glorie a lunii
și o altă glorie a stelelor; căci o stea diferă de o
altă stea în ceea ce privește gloria.

42 Tot așa și învierea morților. Trupul este
semănat stricăcios, dar înviază nepieritor.
43 Este semănat în dezonoare; este înviat în
glorie. Este semănat în slăbiciune; este înviat
în putere.
44 Este semănat un trup natural; este înviat un
trup spiritual. Există un trup natural și există și
un trup spiritual.

45 Tot așa este scris: “Cel dintâi om, Adam, a
devenit un suflet viu.” Ultimul Adam a devenit
un duh dătător de viață.
46 Totuși, nu ceea ce este spiritual este primul,
ci ceea ce este natural, apoi ceea ce este spiritual.
47 Primul om este de pe pământ, făcut din
țărână. Al doilea om este Domnul din ceruri.
48 Cum este cel făcut din țărână, așa sunt și
cei care sunt făcuți din țărână; și cum este cel
ceresc, așa sunt și cei care sunt cerești.

49 După cum am purtat chipul celor făcuți din
țărână, să purtăm și noi chipul celor cerești.
50 Acum, fraților, vă spun următoarele: carnea
și sângele nu pot moșteni Împărăția lui Dum-
nezeu; nici ceea ce este pieritor nu moștenește
ceea ce este nepieritor.
51 Iată, vă spun o taină. Nu toți vom dormi, ci
toți vom fi schimbați,
52 într-o clipă, într-o clipită, într-o clipeală de
ochi, la ultima trâmbiță. Căci trâmbița va suna
și morții vor fi înviați incoruptibili, iar noi vom
fi schimbați.
53 Căci acest trup pieritor trebuie să devină
nepieritor și acest muritor trebuie să se îmbrace
în nemurire.
54 Dar când acest trup perisabil va deveni
nepieritor și acest muritor se va îmbrăca în
nemurire, atunci se va întâmpla ceea ce este
scris: “Moartea este înghițită de biruință”.
55 “Moarte, unde este înțepătura ta?
Hades, unde este victoria ta?”
56 Înțepătura morții este păcatul, și puterea
păcatului este legea.
57 Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care
ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos.
58 De aceea, iubiții mei frați, fiți statornici,
neclintiți, sporind mereu în lucrarea Domnului,
pentru că știți că munca voastră nu este în zadar
în Domnul.

16

1 În ce privește colecta pentru sfinți, așa cum
am poruncit adunărilor din Galatia, faceți și voi

la fel.
2 În prima zi a fiecărei săptămâni, fiecare
dintre voi să economisească după cum poate
prospera, ca să nu se facă colecte când voi veni
eu.
3 Când voi sosi, voi trimite pe oricine veți
aproba cu scrisori pentru a duce darul vostru
binevoitor la Ierusalim.
4 Dacă se cuvine să merg și eu, vor merge și ei
cu mine.
5 Când voi trece prin Macedonia, voi veni la
voi, căci trec prin Macedonia.
6 Dar la voi s-ar putea să rămân la voi, sau
chiar să iernez la voi, ca să mă trimiteți la drum,
oriunde m-aș duce.
7 Căci nu vreau să vă văd acum în trecere, ci
sper să rămân o vreme cu voi, dacă Domnul va
îngădui.
8 Dar voi rămâne la Efes până la Cincizecime,
9 pentru că mi s-a deschis o ușă mare și
eficientă și sunt mulți adversari.
10 Iar dacă vine Timotei, vezi să fie cu voi fără
teamă, căci el face lucrarea Domnului, cum fac
și eu.
11 De aceea, nimeni să nu-l disprețuiască. Ci
puneți-l înainte, în pace, în călătoria lui, ca să
vină la mine, căci îl aștept cu frații.
12 În ce privește pe fratele Apolo, l-am
îndemnat să vină la voi împreună cu frații, dar
nu a dorit deloc să vină acum; dar va veni când
va avea ocazia.
13 Privește! Rămâneți tari în credință! Fiți
curajoși! Fiți tari!
14 Tot ceea ce faceți să fie făcut cu dragoste.

15 Și vă rog, fraților, că știți că casa lui Ștefanas
este cea dintâi roadă din Ahaia, și că s-a pus în
slujba sfinților,
16 și voi să vă supuneți lor și tuturor celor ce
ajută la lucrare și lucrează.
17 Mă bucur de venirea lui Ștefanas, a lui
Fortunatus și a lui Achaicus; căci ceea ce lipsea
din partea voastră, ei au suplinit.
18 Căci ei au împrospătat spiritul meu și al
vostru. De aceea, recunoașteți-i pe cei care sunt
astfel.
19 Adunările din Asia vă salută. Acuila și
Priscila vă salută călduros în Domnul, împreună
cu adunarea care este în casa lor.
20 Toți frații vă salută. Salutați-vă unii pe alții
cu o sărutare sfântă.
21 Această salutare este făcută de mine, Pavel,
cu mâna mea.
22 Dacă cineva nu iubește pe Domnul Isus
Hristos, să fie blestemat. Vino, Doamne!
23 Harul Domnului Isus Hristos să fie cu voi.
24 Dragostea mea pentru voi toți în Hristos Isus.
Amin.

Liber Sfanta Biblie
The New Testament in the Romanian Language, using Latin script, Free Holy Bible translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Aceasta este o schiță de traducere. Este în curs de revizuire și editare. Dacă găsiți erori, vă rugăm să ni le raportați la ronlsb@eBible.org.

2024-07-28

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files dated 1 Oct 2024
34a5d971-deb4-5cdf-a835-ec1ad5ed2c3a